

УДК 811.411.21

DOI <https://doi.org/10.24919/2308-4863.1/32.214485>

Тетяна ЗАДКО,

orcid.org/0000-0003-2114-2991

старший викладач кафедри східних мов
Національної академії Служби безпеки України
(Київ, Україна) *t.kochmar@gmail.com*

Анастасія ПРИСТАШ,

orcid.org/0000-0001-6146-4181

викладач-стажист кафедри східних мов
Національної академії Служби безпеки України
(Київ, Україна) *anastasiya.mostovaya.7@gmail.com*

ФУНКЦІОНАЛЬНІ ОСОБЛИВОСТІ ВИКОРИСТАННЯ ЄГИПЕТСЬКОГО ДІАЛЕКТУ В ОФІЦІЙНОМУ МОВЛЕННІ (НА МАТЕРІАЛІ ПРОМОВ ПРЕЗИДЕНТА АБДЕЛЬ ФАТТАХА АС-СІСІ)

У статті проаналізовано функціонування єгипетського діалекту в офіційному мовленні на матеріалі промов президента Єгипту Абдель Фаттаха Ас-Сісі крізь призму соціокультурного середовища.

Об'єктом дослідження обрано особливості використання єгипетського діалекту арабської мови в офіційному мовленні. Мета написання статті полягає в комплексному аналізі функціонування діалекту на різних рівнях офіційного мовлення відповідно до комунікативних задач, покладених на акт спілкування. Основні завдання дослідження – ідентифікувати та класифікувати рівні функціонування діалекту в офіційному мовленні крізь призму соціокультурного контексту, проаналізувати рівень наповненості промов президента Ас-Сісі діалектизмами відповідно до комунікативної мети, здійснити порівняльний аналіз співвідношення літературної мови та діалекту на різних рівнях.

Методи дослідження включають методи зіставлення, спостереження, опису, а також математичного аналізу.

У статті запропоновано власну класифікацію рівнів функціонування єгипетського діалекту за принципом діалектичного наповнення та виокремлено такі рівні, як міжнародний, регіональний та місцевий. Визначено закономірності використання діалектних одиниць у мовленні залежно від комунікативної ситуації; окреслено специфіку використання кожного з виокремлених рівнів. Виділено найбільш вживані одиниці діалекту, які використовуються на кожному з рівнів. Розкрито безпосередню залежність використання діалектизмів від певної комунікативної ситуації та соціокультурного контексту.

Особливу увагу в статті приділено поняттю комунікативної мети як ключового елементу, що розкриває соціокультурний контекст у промовах президента. На кожному з рівнів охарактеризовано вибір певних прийомів мовлення, зокрема використання діалекту залежно від комунікативної мети та здійснено кількісний аналіз текстів промов Абдель Фаттаха Ас-Сісі на предмет вмісту діалектних одиниць. Крім цього, зіставлено вміст діалектизмів та їх типологію в промовах на міжнародному, регіональному та місцевому рівнях.

Результати дослідження надалі можуть бути використані для вивчення мовної ситуації в Арабській Республіці Єгипет, функціонування діалекту на різних рівнях офіційного мовлення.

Ключові слова: офіційне мовлення, діалектизм, функціонування діалекту, соціокультурний аспект.

Tetiana ZADKO,

orcid.org/0000-0003-2114-2991

Senior Teacher at the Department of Oriental Languages
National Academy of the Security Service of Ukraine
(Kyiv, Ukraine) *t.kochmar@gmail.com*

Anastasiya PRYSTASH,

orcid.org/0000-0001-6146-4181

Teacher Apprentice at the Department of Oriental Languages
National Academy of the Security Service of Ukraine
(Kyiv, Ukraine) *anastasiya.mostovaya.7@gmail.com*

FUNCTIONAL PECULIARITIES OF USE OF THE EGYPTIAN DIALECT IN OFFICIAL SPEECH (ON THE MATERIAL OF SPEECHES BY EGYPTIAN PRESIDENT ABDEL FATTAH EL-SISI)

The article analyzes the functioning of the Egyptian dialect in an official speech on the material of speeches by Egyptian President Abdel Fattah el-Sisi through the prism of the socio-cultural environment.

The object of study is represented by the peculiarities of the Egyptian dialect of Arabic language in an official speech. The purpose of the paper lies in a comprehensive analysis of the functioning of the dialect at different levels of official speech in accordance with the communicative tasks assigned to the act of communication. The main objectives of the study are to identify and classify the functional levels of the dialect in official speech through the prism of the socio-cultural context; to analyze the speeches by President el-Sisi for fullness with dialectisms in accordance with the communicative purpose; to carry out a comparative analysis of the correlation between literary language and dialect at different levels.

Research methods include matching, observation, descriptive methods, and method of mathematical analysis.

The article provides its own classification of functional levels of the Egyptian dialect in accordance with the principle of fullness with dialectal units and distinguishes such levels as international, regional, and local. It determines the patterns of dialectal units use in speech depending on the communicative situation and outlines the use specificity of each defined level. The paper singles out the most used dialectal units at each level. It reveals the direct dependence of dialectisms use on a certain communicative situation and socio-cultural context.

Particular attention in the article is paid to the concept of communicative purpose as a key component that reveals the socio-cultural context in the President's speeches. The choice of speech practices is characterized at each level, in particular, the use of dialect is characterized depending on the communicative purpose as well as the texts of speeches by Abdel Fattah el-Sisi are quantitatively analyzed for the content of dialectal units. Besides, the article compares the fullness with dialecticisms and their typology in speeches at the international, regional, and local levels.

The results of the research can be used for further study of the linguistic situation in the Arab Republic of Egypt and the functioning of the dialect at different levels of official speech.

Key words: *official speech, dialectism, the functioning of dialect, socio-cultural environment.*

Постановка проблеми. У світовій інституції державотворення, зокрема в арабських країнах, мова є основним елементом у процесі формування національної свідомості й національної ідентичності. В арабській суспільній свідомості побутує уявлення, що саме мова та культура являють собою визначальну етнічну ознаку. Етномовна ідентифікація заснована, передусім, на володінні й користуванні як арабською мовою загалом, так і її регіональними побутово-розмовними варіантами.

Для арабської мови характерним є явище диглосії – існування на двох рівнях: літературному та діалектному. В той час як сучасну арабську літературну мову використовують у ЗМІ, сфері науки, художній літературі, офіційному мовленні, діалекти набувають ключового значення в повсякденно-розмовному спілкуванні на різних рівнях.

Особливо великого поширення та вживання діалект отримав на території Арабської Республіки Єгипет, де нині ним користуються не лише на розмовно-побутовому рівні, а й на адміністративному, зокрема, його можна почути з вуст офіційних осіб, у ЗМІ та на телебаченні (Фатхуллова, 2012).

Саме таке масове поширення єгипетського діалекту та специфіка його використання залежно від комунікативної ситуації зумовлює актуальність дослідження функціонування діалекту не лише в побутовому, але й в офіційному мовленні.

Аналіз досліджень. Єгипетський діалект (або ж масрі) є найбільш поширеним варіантом арабської мови, саме тому його вивченням займаються багато вітчизняних та зарубіжних лінгвістів. В Україні це питання досліджувала Ю. І. Петрова. Багато праць єгипетському діалекту присвятили такі зарубіжні вчені, як А. Г. Багіров, Ф. З. Хайрутдіно, Г. Ш. Шарбагов тощо. Дослідженням функціональ-

них рівнів арабської мови займалися А. Г. Белова та В. Е. Шагаль, останній встановив, що «використання різних форм використання мови залежить від різноманітності умов комунікації» (Шагаль, 1987: 42).

На думку В. Шагала, місцевий діалект (соціальний, територіальний), який використовують у колі сім'ї чи друзів (уродженців однієї місцевості) у процесі спілкування з носіями іншого діалекту або формального спілкування у сфері суспільно-політичної діяльності доповнюється літературною мовою чи іншими формами існування арабської мови (Шагаль, 1987: 42).

Сходознавець Ю. І. Петрова у своїх працях описала структуру єгипетського діалекту та проаналізувала його граматичні особливості. Лексичний склад арабської мови в Єгипті досліджував А. А. Блінов, який зазначав, що єгипетська лексика є загальноприйнятою в багатьох країнах, а нині єгипетський територіальний варіант допускає вживання діалекту в прямій мові та літературних текстах (Блінов, 2007).

Мета дослідження – проаналізувати функціонування єгипетського діалекту в офіційному мовленні на різних рівнях відповідно до комунікативних задач, покладених на акт спілкування. Поставлена мета передбачає виконання таких завдань: ідентифікувати та класифікувати рівні функціонування діалекту в офіційному мовленні крізь призму соціокультурного контексту, проаналізувати рівень наповненості промов президента Ас-Сісі діалектизмами відповідно до комунікативної мети, виокремити найбільш вживані діалектичні одиниці та дослідити специфіку використання діалектизмів у мовленні.

Виклад основного матеріалу. Оскільки єгипетський діалект відрізняється від літературної мови на

фонетичному, лексичному та граматичному рівнях, діалектні одиниці легко розпізнати. Відмінність масрі від літературної мови на фонетичному рівні становить спрощена вимова емфатичних звуків, більша кількість голосних та різна реалізація приголосних фонем. На граматичному рівні спостерігається наявність специфічних форм дієслів, а також відмінна від літературної мови побудова іменних та дієслівних речень. Щодо лексичного складу діалекту, то велика кількість слів існує паралельно з літературними, в масрі, наприклад, розвинулися власні слова на позначення займенників та часток.

Те, що в Єгипті діалект впевнено ввійшов у сферу офіційного мовлення, яскраво простежується на прикладі промов президента країни, в яких діалектні одиниці зустрічаються досить часто, незалежно від рівня заходу, на якому виступає Абдель Фаттах Ас-Сісі. Саме це дає нам змогу відслідкувати рівні функціонування арабської мови в рамках соціокультурного контексту.

Варто зазначити, що політична промова – це заздалегідь підготовлений гострополітичний виступ із позитивними чи негативними оцінками, обґрунтуванням, конкретними фактами, накресленими планами, перспективою політичних змін (Мацько, 1999: 4). Промова не є спонтанним мовленням, а отже, вибір певних лінгвістичних прийомів та рішення про використання саме діалектного варіанту мови є виваженим. Особливого значення в контексті лінгвістичного дослідження вони набувають тому, що формують суспільну думку та впливають на імідж мовця загалом.

В. Шагаль наголошує на тому, що не варто недооцінювати необхідність використанні певної

функціональної форми у відповідному середовищі та сфері спілкування. Неправильне використання функціональних форм може викликати непорозуміння серед комунікантів або іншу небажану реакцію (Шагаль, 1987: 42).

Крім цього, на його думку, вибір діалектного або літературного варіанту мови залежить від соціальних факторів, а в одній і тій самій розмові можуть бути використані різні форми існування мови. Перехід з однієї форми мови на іншу (його ще називають «перемикання кодів») також є соціально зумовленим. Форми існування мови утворюють систему, в якій кожна займає своє місце. Зміна «літературних» ознак (так само і діалектних) кожної форми залежить від місця, яке вона займає в цій системі. Шагаль описав закономірність: чим вищим є місце форми в системі, тим більше в цій формі ознак літературної мови і навпаки (Шагаль, 1987: 79).

Досліджуючи промови президента Арабської Республіки Єгипет на подіях міжнародного, регіонального та національного рівня, можна чітко прослідкувати та виділити різні рівні використання діалекту, що на пряму залежить від місця події та аудиторії, перед якою виступає президент.

Для нашої наукової розвідки нами було вибрано 6 виступів президента Абдель Фаттаха Ас-Сісі та виконано комплексний аналіз їх фонетичного, лексичного та граматичного складу на предмет вмісту діалектизмів, що, за нашим спостереженням, демонструє різні рівні функціонування єгипетського діалекту в офіційному мовленні, а також здійснено порівняльний математичний аналіз співвідношення літературної мови та діалекту на цих рівнях відповідно до комунікативної мети мовлення.

№	Назва промови	Кількість слів	Кількість діалектизмів
1	Промова Абдель Фаттаха Ас-Сісі на саміті ООН зі сталого розвитку 25.09.2019 р.	425	43 10,1%
2	Промова Абдель Фаттаха Ас-Сісі на 74-ій Генеральній Асамблеї ООН 24.09.2019 р.	1348	64 4,7%
3	Промова Абдель Фаттаха Ас-Сісі на сесії африканських підприємців на Африканському форумі 08.12.2018 р.	558	36 6,6%
4	Промова Абдель Фаттаха Ас-Сісі на пресконференції з прем'єр-міністром Іраку 23.03.2019 р.	754	59 7,8%
5	Промова Абдель Фаттаха Ас-Сісі на міжнародній конференції з питань зв'язку та інформаційних технологій у Каїрі 01.12.2019 р.	359	117 32,5%
6	Промова Абдель Фаттаха Ас-Сісі перед курсантами військової академії 13.07.2019 р.	270	80 29,6%

Отже, нами було виділено три рівні функціонування єгипетського діалекту в офіційному мовленні, які ми класифікували таким чином:

- 1) міжнародний рівень;
- 2) регіональний рівень;

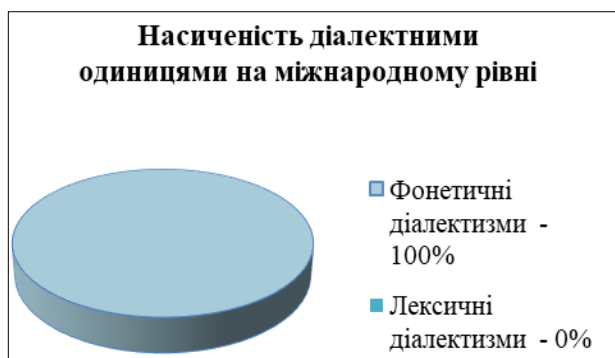
3) місцевий рівень.

Для аналізу міжнародного рівня мовлення було вибрано дві промови та виділено відсоток діалектизмів у них. Перша промова президента Ас-Сісі на саміті ООН зі сталого розвитку 25.09.2019 р.

містить 425 слів, 43 з них – діалектизми, це 10,1%. Друга промова на Генеральній Асамблеї ООН 24.09.2019 р. складається з діалектних одиниць на 4,7%, із 1348 слів 64 є діалектизмами. У середньому в мовленні президента Єгипту питома вага діалектних одиниць становить 7,4%, всі вони належать до фонетичних діалектизмів.

Варто зазначити, що найбільш вживаний елемент діалекту, який звучав у промові президента, – це звук «g» замість класичного афrikата

«ğ» (в середньому 94,5%: у першій промові – 93%, у другій – 96,8%), що є типовою ознакою масрі (Петрова, 2011: 82). Найбільше фонема звучала у таких словах, як «عمت ح», «ع عمت ح», «ع عمت ح», «دو ح», «دي د ح», та «ح اج ن». Інші 4,5% становить заміна інтердентального приголосного «s» на дентальний «t», як у випадку зі словом «ثالث», нині ця фонетична заміна стала загальноприйнятою тенденцією на «високих» рівнях мови (Петрова, 2011: 74).

У промовах Абдель Фаттаха Ас-Сісі на міжнародному рівні спостерігається максимальне наповнення літературною мовою, що зумовлено спеціальною комунікативною метою: виступ президента має бути зрозумілим усім людям, що володіють саме універсальним літературним варіантом арабської мови, а також адаптований для синхронного перекладу іншими мовами. Тобто одним із головних чинників, що формують комунікативну стратегію, відповідно, впливають на використання певного рівня мови, є національно-культурна належність. Крім цього, вербальна комунікація базується на лексично виокремлених одиницях, що відповідають реаліям світу, які разом утворюють словник комунікації. У випадку комунікації між представниками різних країн ці словники суттєво різняться, тому для того, щоб не створювати додаткових перешкод для розуміння меседжу, у мовленні має використовуватися літературний варіант мови (Шпиґа, 2004: 8).

Регіональний рівень мовлення розглянуто на прикладах промови Абдель Фаттаха Ас-Сісі на сесії африканських підприємців на Африканському форумі 08.12.2018 р. та його виступу на спільній пресконференції з прем'єр-міністром Іраку 23.03.2019 р. Оскільки президент Єгипту спілкується з представниками різних арабських держав, змінюються показники насиченості його мовлення діалектними варіантами. Цікаво, що на регіональному рівні спілкування з'являються лексичні та граматичні діалектизми.

Загалом насиченість мовлення президента діалектизмами на регіональному рівні залишається приблизно такою ж, як і на міжнародному – 7,2% (6,6% у першій промові, 7,8% у другій), а фонетичні одиниці залишаються найбільш вживаними – 83,3% (83,7% у першій промові, 83,0% у другій). Однак навіть у фонетичному аспекті спостерігається відмінність між двома рівнями публічних виступів: спілкуючись на рівні арабських держав, Ас-Сісі іноді реалізує фонему «q» за допомогою гортанного вибуху (Петрова, 2011: 79), зокрема у таких словах, як «قيل» та «العراق», що нетипово для міжнародного рівня, частка таких діалектизмів становить 4,6% в середньому. Граматично діалект представлений у мовленні Ас-Сісі за допомогою власне єгипетських форм дієслів, вони становлять 8,7% від загальної кількості діалектних одиниць в обох промовах. Для вираження теперішнього часу він використовував діалектний префікс-преформатив b(i)-: «بتتمتع», «بنرحب» та «بنتمنى»; для створення форми дієслова в майбутньому часі – діалектний преформатив ḥa-: «هانسى» (Петрова, 2011: 147). Загальна частка лексичних діалектних одиниць у мовленні на регіональному рівні становить 7,7%, найчастіше в промовах зустрічався відносний займенник «اللي» (у літературному варіанті «الذي» для чоловічого роду, «التي» – для жіночого), який не змінюється за родами в діалекті (Багіров, 2006: 177).

На промови регіонального рівня спілкування покладається інша комунікативна мета – це співпраця та досягнення взаєморозуміння між тими представниками різних держав, яких об'єднує знання арабської мови. Регіональний рівень спілкування не характеризується таким високим рівнем офіційності, як міжнародний. Це пояснюється соціокультурним аспектом: арабські країни мають спільне минуле та історико-культурну спадщину; на сучасному етапі розвитку вони виступають регіональними партнерами та союзниками на міжнародній арені, тому комунікатори відчують більше свободи під час мовленнєвого акту і використовують діалектні одиниці у мовленні, оскільки шанси, що їх не зрозуміють чи зрозуміють неправильно в арабомовному середовищі, мінімальні. Виступи на такому рівні хоча і залишаються більш наближеними до літературного

варіанта, аби досягти кращого розуміння, все ж характеризуються насиченістю різними видами діалектизмів.

На місцевому рівні спілкування для аналізу вибрано промову Ас-Сісі на міжнародній конференції з питань зв'язку та інформаційних технологій у Каїрі 01.12.2019 р. та його промову перед курсантами військової академії 13.07.2019 р. Загальний рівень наповненості діалектними одиницями – 31% (перша промова – 32,5%, де із 359 слів 117 є діалектизмами, друга – 29,6%, із 270 одиниць мови 80 є діалектними).

Фонетичні та лексичні діалектизми переважають над граматичними в мовленні президента (41,8%, 40,9% та 12,1% відповідно). На місцевому рівні спілкування Ас-Сісі часто замінює оголос «кясра» в слові «رصم» на «фатху», що є типовою ознакою масрі.

Найбільш вживаною одиницею лексичного рівня є особовий займенник «أنح!»), діалектна форма від «نحن» (вживається 24 рази у першій промові і 7 разів у другій), відносний займенник «يللل» (10 та 5 відповідно) та «د» (5, 2) (Багіров, 2006: 176). Крім цього, Ас-Сісі вживає такі слова, як «نأمك» у значенні «ще»; «نأشع», що є скороченим діалектним варіантом фрази «نأش علع» («для того, щоб»); займенник «أوتن!» – «ти»; «سويوك» у значенні «добре» та типовий для масрі активний дієприкметник «زياع» – «який потребує» (Badawi, 1986).

У промовах на місцевому рівні президент використовує літературні форми дієслів наряду з діалектними, а також з'являється діалектна частка «ش» – основний спосіб вираження іменного та дієслівного заперечень. Ще однією відмінністю масрі від літературного варіанту є заміна оголоса «фатха» у першому складі дієслова теперішнього часу на «кясру», як, наприклад, у дієслові «سردين».

Місцевий рівень спілкування є найменш офіційним, оскільки це відбувається в межах однієї держави. Промови Ас-Сісі перед єгиптянами мають найбільший вміст діалектизмів,

що зумовлено конкретною комунікативною метою – донести посил співгромадянам, бути ближчим до народу, зміцнювати свої позиції та статус. На виконання поставленої задачі президент не лише використовує велику кількість діалектних одиниць, що притаманні тільки масрі, але й змінює емоційне забарвлення своїх виступів: з'являються стилістично-маркована лексика, мовні кліше та навіть змінюються темп та сила мовлення.

Висновки. Отже, нині єгипетський діалект перейшов із розмовної комунікації в мову офіційного спілкування. Здійснивши комплексний аналіз промов президента Ас-Сісі, ми ідентифі-

кували такі рівні функціонування діалекту в офіційному мовленні: міжнародний, регіональний, місцевий. Кожен із трьох рівнів має свою специфіку і використовується задля досягнення певної комунікативної мети у сфері внутрішньополітичної та зовнішньополітичної діяльності в контексті конкретного типу аудиторії, при цьому насиченість мовлення діалектизмами напряму залежить від мовної ситуації, комунікативної мети та соціокультурного контексту мовлення. Ядро офіційного спілкування на міжнародному та регіональному рівнях становить літературна мова із вкрапленням діалектизмів, місцевий рівень спілкування містить велику кількість одиниць діалекту.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Багиров А. Г. Египетский арабский диалект. Москва : Поматур, 2006. 560 с.
2. Блинов А. А. Территориальный вариант Египта и его отражение в прессе. *Вопросы истории, историографии, экономики, языкознания и литературы*. Москва : Институт востоковедения РАН, 2007. С. 30–42.
3. Мацько Л. І. Лінгвістична риторика. *Наука і сучасність* : збірник наук. праць. Ч. 4. Київ : Логос, 1999. С. 3–16.
4. Петрова Ю. І. Специфіка сучасного діалекту Верхнього Єгипту. *Східний світ*. 2010. № 2. С. 180–187. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/SkhS_2010_2_20 (дата звернення: 17.07.2020)
5. Петрова Ю. І. Єгипетський діалект арабської мови: специфіка структури та функціонування / Egyptian Arabic: structure and functioning (монографія). Київ : ІС НАНУ, 2011. 285 с.
6. Тулеубаева С. А. О современной языковой ситуации в арабских странах. *Арабистика Евразии*. Казань, 2019. С. 45–56
7. Фатхуллова Э. Ш. Арабский язык в контексте развития египетского диалекта арабского языка на территории Республики Египет : автореф. дис. ... канд. филол. наук : 10.02.22 «Языки народов зарубежных стран Европы, Азии, Африки, аборигенов Америки и Австралии». Йошкар-Ола, 2012. 24 с.
8. Шагаль В. Э. Языковой аспект национальных процессов в арабских странах. Москва : Наука, 1987. 247 с.
9. Шпига П. С. Міжнародні комунікації: конспект лекцій. Київ : Київський міжнародний університет, 2004. 94 с.
10. Badawi E. A Dictionary of Egyptian Arabic. Beirut: Typopress, 1986. 998 p.

REFERENCES

1. Bagirov A. G. Egipetskiy arabskiy dialekt [Egyptian dialect of Arabic language]. Moscow: Pomatur, 2006. 560 p. [in Russian].
2. Blinov A. A. Territorialnyj variant Egipta i ego otrazhenie v presse [Territorial variant of Egypt and its reflection in the press]. Questions of history, historiography, economics, linguistics, and literature, 2007, pp. 30–42 [in Russian].
3. Matsko L. I. Lihvistychna rytoryka [Linguistic rhetoric]. Science and modernity, 1999, pp. 3–16 [in Ukrainian].
4. Petrova Yu. I. Spetsyfyka suchasnoho dialektu Verkhnoho Yehyptu [Specific of the modern dialect of Upper Egypt]. Eastern world, 2010, pp. 180-187 [in Ukrainian].
5. Petrova Yu. I. Yehypetskyu dialekt arabskoyi movy: spetsyfyka struktury ta funktsionuvannya [Egyptian Arabic: structure and functioning]. Kyiv: Institute of Oriental Studies of the National Academy of Sciences of Ukraine, 2011. 285 p. [in Ukrainian].
6. Tuleubavaeva S. A. O sovremennoj jazykovoj situacii v arabskih stranah Тулеубаева С. А. [About the current language situation in Arab countries]. Arabic studies of Eurasia, 2019. Pp. 45–56 [in Russian].
7. Fathullova Je. Sh. Arabskiy jazyk v kontekste razvitija egipetskogo dialekt arabskogo jazyka na territorii Respubliki Egipt [Arabic in the context of the development of the Egyptian dialect of Arabic in the territory of the Republic of Egypt]. Extended abstract of candidates thesis. Yoshkar-Ola [in Russian].
8. Shagal V. Je. Jazykovoj aspekt nacionalnyh processov v arabskih stranah. [The linguistic aspect of national processes in Arab countries]. Moscow : Nauka, 1987. 247 p. [in Russian].
9. Shpyha P. S. Mizhnarodni komunikatsiyi: konspekt lektsiy [International communications: lecture notes]. Kyiv : Kyiv International University, 2004. 94 p. [in Ukrainian].
10. Badawi E. A Dictionary of Egyptian Arabic. Beirut: Typopress, 1986. 998 p.